

بیانیه دانشجویان سوسیالیست به مناسبت ۸ مارس، روز جهانی زن

دانشجویان سوسیالیست

نوزدهم اسفند ماه هشتاد و شش

در آستانه صدمین سالگرد ۸ مارس، روز جهانی زن، نه تنها زنان ایران همچنان تحت حاکمیت سرمایه داری اسلامی و قوانین ارتجاعی آن مورد بیشترین تبعیض جنسی و طبقاتی قرار می گیرند و از نظر اجتماعی-سیاسی در موقعیت درجه دوم قرار دارند، بلکه این حکومت در آذرماه امسال ده ها تن از دانشجویان چپ و سوسیالیست را که در طی چند سال اخیر پس از سالها اقدام به برگزاری مراسم هشت مارس در دانشگاه تهران نموده بودند راباز داشت و روانه زندانهای مخوف خود نمود و با هدف سرکوب حرکت چپ، آزادی خواه و برابری طلب در دانشگاهها که پرچم دار طرح مساله زن و مطالبه حقوق زن در سطح جنبش دانشجویی بود، آنان را تحت شدیدترین فشارها و شکنجه ها قرار داد.

نظام کاپیتالیستی و مردسالارانه مذهبی شرایطی بسیار دشوار را بر زنان ایران تحمیل نموده است اما فرودستی زنان که در سیستم سرمایه داری ریشه دارد، مساله ای جهانی است و در کشورهای پیشرفته صنعتی نیز پدیده هایی نظیر خشونت، ستم و آزار جنسی کماکان به حیات خود ادامه میدهند چراکه توان و توسعه یافتگی سرمایه و هر درجه از انکشاف "مدرنیته" لزوما در تناظر با تضعیف و نابودی مردسالاری در جامعه قرار ندارد.

جنبش زنان ایران یک جنبش عمومی با گرایشهای مختلف است که اعتراضات و مبارزات هر روزه زنان ایران در مقابل این تبعیضات در قالب این جنبش بازتاب می یابد. در تاریخ معاصر ایران، تهاجمات استبداد و ارتجاع به جامعه همواره از تعرض به حقوق و حرکت زنان در جامعه آغاز گشته است؛ مساله ای که در چند سال گذشته نیز به وضوح شاهد آن بوده ایم و این اهمیت و جایگاه این جنبش در تحولات جاری و کنونی جامعه را به ما نشان می دهد. در شرایط کنونی شاخه ای از جنبش اصلاح طلبی تحت عنوان "فمینیسم لیبرال" که در پیوند و اتحاد تنگاتنگ با "فمینیسم اسلامی" قرار دارد و در قالب "کمپین یک میلیون امضاء" به فعالیت مشغول است، در جنبش زنان دست بالا را دارد. این گرایش با روش "فرهنگی" و ارائه "تفاسیر" و "قرائنها"ی متفاوت از قوانین حاکم که پیش فرضهای سیاسی و فکری اصلاح طلبان حکومتی و نیز "سیاست زدایی" از جنبش زنان را نیز به شکل ضمنی در خود حمل می کند، در صد "تعديل" قوانین زن ستیز موجود است. این کمپین که خود انعکاسی از شکست اصلاح طلبان حکومتی، رانده شدن از حاکمیت و معلق ماندن آنها در فضایی بین حاکمیت و شبه اپوزیسیون است، هم مبارزات جنبش زنان را در مقابل قوانین حاکم عقیم می گذارد و هم در بهترین حالت در جستجوی ایجاد تغییر تدریجی در بخش کوچکی از قوانین است و تاثیر گذاری خود بر موقعیت زنان را از این طریق دنبال می کند. این حرکت همچنین پایه شکل گیری گرایشی رفرمیستی در سطح جنبش دانشجویی گشته است که می کوشد تلاشهای خود در راستای این راهبرد لیبرالی را با عبارت پردازهای "چپ" تئوریزه نماید. در مقابل این گرایش سوسیالیستی در جنبش زنان است که می تواند رهایی زنان را به شکلی واقعی و ریشه ای تضمین نماید. این گرایش متشکل از تمامی زنان و مردان سوسیالیستی است که با جستجوی ریشه های ستمگشی زن در سطح جهان و در ایران تحت حاکمیت

سرمایه داری اسلامی در مناسبات کاپیتالیستی حاکم ، رهایی زنان را از طریق مبارزه طبقاتی پیگیر بر علیه نظام سرمایه داری دنبال می کنند . حلقه مهم و عمده برای این گرایش زنان کارگر هستند که احقاق حقوق اجتماعی و سیاسی شان در گرو ایجاد تغییرات اساسی در موقعیت اقتصادی آنهاست . زنان کارگر وسیعترین بخش زنان در جهان را تشکیل می دهند و با تحولاتی که در بازار جهانی تحت عنوان "جهانی شدن" در جریان است و با انکشاف بیشتر مدرنیته ، این بخش از زنان بیشترین سهم از فقر و فلاکت ، خشونت و استثمار را بر دوش می کشند و محرومترین و بی حقوق ترین بخش از اردوی کار در سطح جهانی و بی حقوق ترین گروه در عرصه های اجتماعی و سیاسی هستند و این پدیده در کشورهای جهان سوم به گسترده ترین شکل و در اشکال عریان و خشن جریان دارد. با وجود این نظام تبعیض و آپارتاید جنسی در جامعه ای تحت حاکمیت سرمایه داری اسلامی که طبق آمارهای مراکز پژوهشی نزدیک به نیمی از آنها در زیر خط فقر به سر می برند، با پدیده ای نظیر "فقرزنانه" مواجه هستیم، بازار تن فروشی و تجارت سکس رونق می یابد، آمار خودکشی و خودسوزی زنان و قتلهای ناموسی و شمار " دختران فراری" فزونی می گیرد و به شکل خلاصه زنان بیش از سایر اقشار قربانی آسیبهای اجتماعی می گردند.

فعالین سوسیالیست جنبش زنان باید در امتداد سنت تاریخی درخشان و پرافتخار و بی بدیل خود در مبارزات جنبش زنان در جهان و ایران ، بکوشند ظرفیتهای و تحرکات خود را از سطح نخبگان جنبش فراتر ببرند و طی یک مبارزه مداوم پیگیرانه و سازماندهی شده در جهت پیوند زدن مبارزات زنان با مبارزات طبقه کارگر تلاش کنند و مبارزات این جنبش را به بخشی جدایی ناپذیر از جنبش ضد سرمایه داری در سطح جامعه بدل نمایند . آنها در جریان سازمان دادن مبارزات زنان در راستای خطوط مبارزه طبقاتی است که میتوانند باورهای کهنه و عقب مانده را در مورد زن در سطح جامعه ای که در آن تیغ ارتجاع و "سنت" در دست و خدمت بربریت کاپیتالیسم به عنوان محتوای اصلی "مدرنیته" قرار دارد، دگرگون سازند و برای تحقق حتی کوچکترین و محدودترین بهبود در وضعیت زنان نیز مبارزه کنند.

تأثیرات مثبت و عمیق مبارزات جنبش دانشجویی بر ارتقاء طرح و تحقق مطالبات زنان در جامعه و ارتقای موقعیت و جایگاه زنان بر هیچکس پوشیده است. به ویژه جنبشهای دانشجویی دهه ۶۰ قرن بیستم (مثلا در فرانسه و آلمان) تأثیرات اساسی و عمده و دستاوردهای ملموسی در بهبود وضعیت زنان و رهایی زنان از قید و بندهای مردسالارانه در این جوامع از خود بر جای گذاشتند. در جنبش دانشجویی ایران، به ویژه در شرایط کنونی و با افزایش تعداد دانشجویان دختر در دانشگاهها، پتانسیلهای اعتراضی و مبارزاتی نهفته این جنبش در جهت تحقق مطالبات زنان در جامعه فزونی یافته است. اکثر فعالین رده های میانی جنبش زنان را نیز اکنون دختران دانشجویان تشکیل میدهند. دانشجویان سوسیالیست در دوره پیش رو باید فعالیت در جهت طرح پیگیرانه و وسیع مطالبات و مسایل مربوط به جنبش زنان و تلاش در جهت جذب دختران دانشجویی این کوشش همگانی را از یکسو و مقابله فعال با راهبردهای "لیبرالی" وابسته به اصلاح طلبان حکومتی و ملی-مذهبی ها و تقویت قطب سوسیالیستی در جنبش زنان را از سوی دیگر به عنوان وظایف اصلی در دستور کار بگذارند.

ما، دانشجویان سوسیالیست، در طی روزهای آینده و طی یک بیانیه دیگر مواضع و نظرگاههای خود را در زمینه مساله زن و جنبش زنان در ایران به شکل مشروح به اطلاع دوستان و رفقا می رسانیم.

گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن

دانشجویان سوسیالیست دانشگاههای ایران ۸ مارس ۲۰۰۸ - ۱۹ اسفند ۱۳۸۶ <http://dsocialist.blogfa.com/>